

Pirtin Viesti

No 2 - 1985

Nurmeksensevangelisen opiston toveriliiton julkaisu

ONNEA JA JUMALAN SIUNAUSTA TOIVOLLE JA HELVILLE

Toivo Salomaa
Opistomme Grand Old Man
Johtajana 1941-63
Johtokunnan puheenjohtajana
1971-

Onnittelemme opistoveteraaneja!

Kulussa oleva työvuosi 1984-1985 on Nurmeksensevangelisen opiston kannalta merkkipäivä. Opiston perustamisvaiheiden avainhenkilöt rovasti Toivo Salomaa ja Lehtori Helvi Valkonen täyttävät 70 vuotta. Itse asiassa Helvi on jo merkkipäiväänsä viettänyt 24.12.1984 ja Toivon merkkipäivä on tulossa 5.7.1985. Pirtin Viesti ja koko opiston väki haluaa tämän numeron välityksellä tervehtiä näitä opistomme veteraaneja, kiittää heitä heidän työpanoksestaan sekä silloin kun he olivat varsinaisesti työssä opistossa että sittemmin toiminnassa johtokunnassa ja opiston kuisien suunnittelussa, ja myös toivottaa molemmille runsaasti Jumalan siunausta!

Helvi Valkosen ja Toivo Salomaa lisäksi Pirtin Viesti onnittelee kahta muuta syntymäpäiväsankaria: Hilma Kermisen täyttää 8.7.1985 85 vuotta. Osmo Urjanheimon 70-vuotissyntymäpäivää juhliataan marraskuun 28. päivänä.

Mainittakoon tässä erityisesti, että viime itsenäisyyspäivänä 6.12.1984 Tasavallan Presidentti myönsi Hilma Kermiselle Suomen Valkoisien Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalin kultaristein. Onnea ja Jumalan siunausta Hilmalle ja Osmolle!

Helvi Valkonen
Opistomme Grand Old Lady
Opistossa 1942-67
Johtajattarena 1942-44 ja
1964-65

Pirtin Viestin toimitus esitti Helville ja Toivolle viisi kysymystä, joihin nämä opistomme toimintaan suuresti vaikuttaneet persoonallisuudet vastasivat seuraavasti:

Miten tulit aikoinaan opiston johtajaksi?

Itse en sitä suinkaan suunnitellut. En tiennyt tällaisesta mahdollisuudesta mitään. Sairalan opiston tieszin kyllä. Se sijaitti Kirvussa ja sen johtaja, veljellinen ystäväni Toivo Rapeli, oli siirtymässä Muolaa seurakunnan esipaimeksi. Hän ehdotti minulle, että tulisin hänen seuraajakseen tuohon Etelä-Karjalan elinvoimaisen opistoon, joka oli vuotta aikaisemmin saanut uuden päärakennuksenkin. Tähän ehdotukseen kyllä miellyin, varsinkin kun sain ystäväni ohjauksessa "valmistua" minulle tarjottuun tehtävään.

Mutta että Nurmekseseen...? — Koko maan aäri oli minulle kovin kaukainen. Olen syntynyt Taivassalossa — Turun tuolla puolella — ja käynyt kouluni Viipurissa. Muistan koulukarantaa joskus sellaisenaan havainneeni, että Viipurista lähtevä rautatie päättyi Nurmekseseen. Ja jossain siellä pain oli sellainenkin outo paikannimi kuin Egyptinkorpi.

Kun ensi kertaa jouduin Joensuuun, olin silloin nykyisen SLEY:n Itä-Suomen piirin talvi-juhliilla puhujana. Ja saman juhlan lomassa jouduin sen kokouksen pöytäkirjan pitäjäksi, missä tämän opiston kannatusyhdistys perustettiin. En voinut silloin kuvitella koskaan toiste tänne joutuvani, tai että minulla olisi milloinkaan tämän perustetun yhdistyksen kanssa mitään tekemistä.

Mutta sitten tuli sota — kuten tiedetään — ja Sairala menetettiin muun Etelä-Karjalan mukana. Silloin kääntyi lehti myös oman elämäni vaiheissa...

Olin kohdannut Sairalan opistossa jo edellisen talven aikana useita kymmeniä nuoria Pohjois-Karjalan eri pitäjistä Kiteeltä Nurmekseseen ja Kainuusta, varsinkin Kuhmosta. Sodan puhjettua näiden paikkakuntien nuoret joutuivat palaamaan kotiseudulleen, joku jopa evakotielle. Ja kun opisto sai tilapäiskodin Janakkalasta talvisodan jälkeen, oli näiden nuorten te tuohon opistoon toista vertaa tiempä. Silloin alkoi tuntuu Nurmeksensevangelisen opiston toteutta-

miseksi perustettu yhdistyksen ilmeistä Jumalan johdatuselta tilanteen varalle, johon oltiin jouduttu.

Kun "välirauhan" aikana sitten mahdollisuuksia opistontyön alkamiseen seluottiin ja kokoiltiin, jouduin minäkin siihen mukaan, vaikka olinkin siellä, missä ikäiseni muutkin. Paljon merkittävämpää opiston toteutumiselle oli, että sen työhön saatiin vaikeuksia säikkymättömät opettajat ja henkilökunta alkaen johtajattaresta, joka hänkin tuli maan toiselta laidalta. Muistan kuitenkin hänet jo opiskeluvaiheista, ja sen perusteella — tällainen kuva minulla on — kehoitin opiston puuhaihmisiä kääntymään hänen puoleensa tarjoten tehtävää täällä. Samaa johdatus-tailla ei täämään olisi voinut onnistua ja toteutua.

Mutta tästä juuri on ollut paljon aihetta kiitokseen...

Mikä opistossa on jäänyt erityisen iloisina asioina mieleen?

Minua on erityisesti ilahduttanut opiston ystävien alituis tulla mahdollisuuksiensa mukaan aineellisestikin tukemaan erilaisten hankkeiden toteuttamista. Näistä mainittakoon esimerkiksi vaikkapa tukittakoot ja varojen lainaaminenkin.

Toiseksi olen kiitollinen vanhempien osoittamasta luottamuksesta opiston työhön.

Nuorten luottamus ja avautuminen puhumaan omista henkilökohtaisista ongelmistaan on opistokodissa koettu tärkeäksi kasvun ja kasvatustapahtumaksi.

"Opistolaiskotien" rakentaminen ja niiden "perhetapahtumat" ovat aina sykähdyttäneet sydäntäni.

Milloin läksit opistotyöstä ja mitä olet sittemmin tehnyt?

Siirryin opistosta Pielisjärven seurakuntaa palvelemaan 1963. Siellä sain tavata monia ent. opistolaisia Sairalan ja Nurmeksensevangelisen opiston ajoilta. Tuntuu oikein kotoiselta, varsinkin kun Pielisjärven seurakunnan useimmat työntekijät olivat tultuja parin vuosikymmenen ajalta ja heidän työympäristönsä-

kin jonkin verran ainakin samasta syystä.

Millaista on ollut eläkkeellää?

Kun työaikani siellä päättyi, eläke- ja eläkeasiat löytyi — kun Taivaan Isä hoiti asioitamme näin — Joensuuun. Ja tälläinkin on tehtäviä vielä tarjottu, jopa maakunnan eri tahoilla. Tuorein yllätys kohtasi minua Värsilässä viime aitiänpäiväjuhlassa. Jouduin siihen mukaan kirkkoherran lomittajana. Puhuin vuorollani jotain myös opistosta mainiten. Kun olin lopettanut, nousi pöydän toiselta puolelta, jonka ääressä istuimme, aikamies, minusta ainakin kielikäällä lähestyvä, ja sanoi olleensa Nurmeksensevangelisen opistossa. Siinä samassa nousi minun tajuntani nimi "Sulo" — mutta sukunimi ei, ennenkuin Suloi te auttoi. Tällaisia sanomattoman mielisillä yllätyksiä myös mahtuu eläkeläisen "työopivaan", hyvin monenlaisia.

Muuten eläkkeellää olen hellittäminen, unohtamisen, uupumisen ja "telttamajan" purkamisen aikaa, josta kiitos!

Millaista terveisiä haluaisit tänään lähettää Pirtin Viestin lukijoille, siis toveriliittolaisille ja opiston ystäville?

Hyvät opistomme ystävä! Ollittepa opistossanne millä vuosikymmenellä tahansa tai mukana sen ystäväpiireissä, muistakaa opistomme tunnus: "Meillä on lunastus" (Ef. 1:7). Me jokainen tarvitsemme sitä, ja mitä varhemmin sen tajuamme, sitä parempi. Jos muuta kuvittelemme, varmasti petymme...

Pitäkää yhteyttä toisiini ja myös opistoon. Siellä vuoroostaan työskentelevät kokevat sen kiitollisena.

Ruokousrenkaaseen voi yksi ainookin tulla mukaan ja siten tukea opiston toimintaa. Tätä tukea tarvitsevat opistosta lähdettyinä nekin, jotka ehkä eivät sitä silloin tiedostaneet.

Kaikkia tervehtien
Toivo Salomaa

Miten aikoinaan tulit opiston johtajattareksi?

Opiskeluni teologisessa tiedekunnassa oli loppuvaiheessa. Asuin Lahetyseuran naisopiskelijain kodissa. Eräänä päivänä tuli Marita Ösch ruokailuun kädessään sanomalehti ja näytti kauniilla näköalakuulla varustettua ilmoitusta, jossa julistettiin Nurmeksensevangelisen opiston johtajan ja johtajattaren paikat haettaviksi. Samalla hän sanoi: "Tuossa on Sinun paikkasi". Minulla ei ollut avustustakaan Nurmeksessä enempää kuin hänelläkään varmaan minun kiinnostuksesta kansanopistoon. Seurakuntatyötä ajateltessani minua hirvitti ainainen esilläoleminen ja puheitten pito. Jonkinlaista tuntuu kansanopistoon olin saanut Kauhajoen opistolla käydessäni. Niinpä siinä sitten kävi, että heti valmistuttuani silloin keuhkokuumeella 1941 menin suoraan julkaisusta kouluneuvos Länsiluodon keuhkuksesta Muurlaan kansanopiston kesäkursseille "harjoittelemaan". Sairalan opisto oli silloin siellä evakkona ja johtajana pastori Paavo Telaranta. Kurssiin piti kestää 7 viikkoa, mutta se loppui juhannukseksi. Alkoi nimittäin jatkosota. Miesopettajien oli lähdettävä "sinne jonnekin" ja oppilaitten kotiinsa. Lähetin paperini Nurmekseseen mukana silloiselta Evankeliumiyhdistyksen johtajalta rov. K.W. Tammiselta pyytämäni ja saamani suositussappu. Mutta minua ei valittukaan. Valituksi tuli opettaja Hanna Huotari, sittemmin Immonen, Kuhmosta. Sen kesän ja syksyn olin lääkintälöppöä Vaasan varuskuntasairaalaissa.

Vuoden ihan loppupuolella tuli kotiini Helsingistä puhelu, että minun olisi heti tammikuun alussa oltava Kohtavaarassa aloittamassa toimintaa Nurmeksensevangelisen opiston johtajattarena. Johtaja oli sodassa, oppilaitaitaan ei ollut vielä kutsuttu. Minut oli siis kuitenkin valittu, sillä Hanna Huotari oli naimisiinmenoaikansa takia kieltäytynyt. Sotajätkä olivat Kiteen kanttori Kalle Tiainen ja pastori Toivo Rapeli. Sotatilan tähden eivät opistot olleet

syyskuudella ensinkään toiminnassa. Nyt alkaisi kaikissa opistoissa 15 viikkoa kestävä vaillinaisen kansanopistokurssi. Niin lähti tosi kokematot johtajat matkaan "tietämättä minne oli saapuva" ja tuli ensimmäisenä työntekijänä uuden opiston tulevaan toimintakeskukseen, tyhjään mustalappioiseen pirttiin. Kun ensimmäisenä iltona Ruusan, talon silloisen hoitajattaren, pieneen öljylampun valossa tilanteeseen syvennyttiin, sain ihmetteleviini kysymyksiä aina vastaukseen: "Ka empiätiäk". Sen hän tiesi, että opiston alkamista ajatellen "multiaiset" oli usuttu, mutta sitä minä taas en ymmärtänyt enkä viitsinyt kysyä. Siitä se alkoi. Kyllä ystävälliset ihmiset ja Pohjois-Karjalan mahtava luonto ottivat minut kyllä kohta omakseen. Alkajaisien seuraavana päivänä ilmestyi opistolalle johtaja, joka oli päässyt vain käymään. Saatiin tehdä suunnitelmia. Toivo Salomaa oli ennestään EYL:n toiminnasta tuttu, olimme mm. jonkin aikaa yhdessä hoidelleet Helsingin ev. koululaisosastoa. Muuta kertaa ei hän sen työkauden aikana päässytkään opistolle tulemaan. Täytyy vain ihmetellä, miten Jumala on valmis siunaamaan pienten alkujen päivää. Heikoissa kantimissa oli todella työn alku.

Mikä opistotyössä on jäänyt erityisen iloisina asioina mieleesi?

Ennenkaikkei ihanaat oppilaat. Erikoisesti muistelen ensimmäisen kurssin oppilaita, miten kiitollisia ja tyytyväisiä he olivat. Ja kuitenkin he tulivat todella alkeellisiin oloihin. Toveripäivien ja juhannusjuhlien tapaamiset olivat koho-kohtia. Juhlittiin monta päivää, suuret joukot majoittuivatkin "opistolotiin". Työ oli kokonaisvaltaista paneutumista, työntekijöiden yhteen hiileen puhaltamista.

Milloin läksit opistotyöstä ja mitä olet sittemmin tehnyt?

En olisi uskonut ikänä opistossa JATKUU SIVULLA 2

OPISTON KOKKOJUHLA 21.6.1985 klo 20.00. Tervetuloa!
Mukana mm. sisar Benedicta Idefelt ja kouluneuvos M.O. Karttunen

Opiston isä

Opistolla oli juhlapäivä, kun johtaja Toivo Salomaa pääsi sotilaspapin tehtävistään lomalle. Sotilaspuvussa ryhdikkäänä ja ko-meana hän asteli pirttiimme.

Tyttöjen kesken kutsuimme häntä isäksi.

Isällistä huolta hän meistä pitikin. Pirttiin astuttuaan hän tiedusteli voittiamme ja opiston kuulumi-sia. Emme halunneet pahottaa hänen lomamieltään kertomalla kaikista niistä puutteista, joita opistoimme tuolloin liittyi. Opet-tajat tietysti keskenään keskusteli-vat kaikista opiston asioista.

Lomilla käydessään johtaja Salomaa kasvatti meitä Jumalan Sa-nalla pitämällä raamattutunteja muun muassa aiheesta "Laki ja evankeliumi" seuraavasti: "Laki on tarpeellinen. Se näyttää todeksi synnin ja sen kuinka taipuvaisia me olemme pahaan ja voimattomia hyvään. Evankeliumi on iloi-nen sanoma Jeesuksesta, joka käi-nen pahuutemme anteeksi antaa, niin että Jumalasta tulee armah-tava Isä lapsillemme, joita me jokai-nen olemme."

Toisena aiheena johtaja Salomaa käsitteli aihetta "Hengen hel-delmä": On rakkaus, ilo, rauha jne. Nämä kuvaavat johtajam-me kasvoista. Hänellä oli isänsä tasapaino ja kauneus.

Johtajamme isällinen huolenpi-to ilmenee myös seuraavassa ta-pahtumassa. Kun tyttöjäverini ja minun poikakaverit, nykyiset mie-hemme, tulivat opiston iltajuhlan ajettuaan hevosella 30 km, järjesti "isä" omin käsin hevoselle yöpai-kan navetarakennuksen ja vei pojat yöksi kotinsa, joka oli sil-loin pieni metsämökki. Sitä ihmet-elimme me jokainen. Niinpä nais-tia pojista on tullut ikuisia ystäviä, miehiämme, jotka suuresti kunni-oiittivat silloista johtajaa.

Toivomme rovasti Toivo Salomalle eläkepäivinä Jumalan siu-nausta ja kymmeniä virkeitä vuo-sia, niin että hän voisi edelleen toi-mia rakkaan opistoimme hyväksi.

SET

Kyllikki Tiensuu väittelee

Opiston vakinainen rehtori, jonka opiskeluvirkavapaus on venynyt viiden vuoden mittaiseksi, on saamassa opintonsa päätökseen. Lauantaina syyskuun 7. päivänä hän puolustaa teologisen tiede-kunnan luvalla julkisessa väitösti-laisuudessa tutkimustaan "Edvard Bergenheim. Toiminta koulumi-ehänä ja arkkipiispana vuoteen 1863". Väitös tapahtuu Helsingin yliopiston päärakennuksessa pie-nessä juhlasalissa alkaen klo 10. Kaikki asiasta kiinnostuneet voi-vat saapua tilaisuuteen.

Väitöskirjan aiheeseen liittyen pidetään opistolla 27. — 29. päi-vinä Bergenheim-seminaari, jossa tutustutaan Edvard Bergenheimin elämäntyöhön autonomisessa Suomessa. Asiantuntijoina semi-naarissa ovat mm. professorit Kauko Pirinen, Simo Heininen, Pekka Raittila, Kosti Huuhka, Aimo Halila ja Juhani Paasivirta sekä tohtori M.O. Karttunen. Lisä-tietoja seminaarista saa opistolta os. 75970 Kohtavaara tai puh. 976/30007.

Kaikki kiinnostuneet ovat terve-tulleita!

Tässä numerossa muistellaan 70-vuotiaitten johtaja Toivo Salomaa ja johtajatar Helvi Valkosen työkautta opistosamme. Näissä tiloissa, Haikolan pirtissä, he käynnistivät uuden opiston — Nurmeksien seudun evankelisen kansanopiston — toiminnan.

Opistotyön ulkoiset edellytykset paranivat oleellisesti 1950-luvun alussa, kun vanhasta pirtistä siirryttiin uuteen opistorakennukseen, jonka aikaansaamisesta suurme kiittää Toivoa ja Helviä. Uusi opisto vihittiin käyttöön 22.10.1950.

Nykyiset opistotilat otettiin käyttöön 2.12.1973. Itseoikeutettui-na vihkiäjien joukossa olivat Toivo Salomaa ja Helvi Valko-nen.

Opettajakunta kokoontuneena Haikolan pirtissä: Tänään onnittelem-me heistä Toivo Salomaa (vas.), Helvi Valkosta (keskellä), Hilma Ker-mistä (toinen oikealta) ja Osmo Urjanheimoa (oik. reunassa).

Opiston äiti

Kun johtaja Toivo Salomaa oli sota-aikana "siellä jossakin" ja pääsi vain lomilla käymään opistos-sa, joutui johtajatar Helvi Val-konen vastaamaan opiston toimin-nasta ja kaikista opistoasi-oista. Silloin oli nykyiseen verrat-tuna puutteelliset olot. Oli vain pirtti, joka toimi juhlasalina, opiskelu- ja käsityöluokkana sekä leipomona ja ruokailuhuoneena. Me tytöt emme koskaan valitta-neet puutteista; olimmehan maal-laiskotien lapsia ja vain kansakou-lun käyneitä. Olimme iloisia, kun saimme olla opistossa, sillä joita-kin opistoja jopa lakkautettiin polttoainepulan vuoksi tai huo-neistot otettiin armeijan käyttöön. Mutta sitä ihmettelimme, miten vaatimaton olikaan kaupunkilais-neitonen Helvi-maisteri, joka viihtyi näin puutteellisissa oloissa. Hänellä itselläänkin oli asuttavana vain yksi pieni huone.

Puutetta oli valosta ja ruuasta-kin, mutta kaikesta selvitettiin päi-vä kerrallaan. Olihan johtajatar, jota tyttöjen kesken äidiksi kutsutiin, tarmokas nainen. Tarmokkuutta osoittaa sekin, että hän osallistui kanssamme kaikkiin toi-hiin. Polttopuiden vähetessä lähdimme halkometsään ja risusavot-taan. Kun lähdimme pitämään opiston tilaisuutta Paalasmaahan yli Pielsen hiihtämällä, aloitti Helvi ensimmäisenä ladun aukaisemi-sen. Ja kun oli kysymyksessä opiston tunnetuksi tekeminen ja rah-hankeru, niin polkupyörällä hän ajeli Juukaan, Polvijärvelle, Joensuuhun ja Kuhmoon. Kesäloman-sa ja voimansa hän käytti opiston hyödyksi.

Helvi oli luonteeltaan kärsiväl-inen, mikä ilmeni muun muassa niissä tilanteissa, joissa hän harjoitti meitä taitamattomia tyttöjä laulamaan kolmiäänisesti niin, että lauluista lopulta tuli esityskelpoi-sia niin retkilemmen kuin juhliinkin. Opistoajalta on erikoisesti jäänyt mieleen eräs syksyinen iltä.

Osa tytöistä asui järven takana Kannokkolassa. Olin saanut kotoa paketissa lanttukukon ja voita. Naapurista sain ostaa maitoa ja kermapullon. Eevi oli apteekista ostanut erikoisia aineita, joista hän osasi laittaa mehua. Niinpä järjestimme "pidot". Vieraaksi pyysimme Helvi-äitiä. Hän tulikin päivätyönä jälkeen iltahämärässä kierrellen järven rantaa kivistä pol-kua. Keskustelimme itseksenvat-kusta. Kukaan ei aikonut louk-kaantua, vaikka jokaisesta kerrottiin sekä hyvät että huonot luon-teen ominaisuudet ja käyttäyty-misvirheet. Helvi-äiti löysi jokai-sesta työstään hyviä puolia. Hänestä työstään puolestaan tote-simme seuraavaa: Jäyhästä pohja-laisesta luonteestaan huolimatta Helvi oli aina ystävällinen, läm-min, rauhallinen ja oikeudenmu-kainen, ja hän käyttäytyi aina niin kuin vakaan kristityn tuleekin käyttäytyä. "Äiti" on omantunnon ihminen.

Se oli opettavainen iltä!

Kukin päätimme itseämme kasvat-taan korjata virheemme. Illoisesti keskustellen ja Siionin Ranteleesta laulaen aika kului raitteasti myöhään iltaan.

Hengellisenä äitinä Helvi joutui olemaan monille. Joukossamme tapahtui herätystä, oli synnin hä-tää ja monenlaisia ongelmia. Vielä opistoajan jälkeinkin jotkut tu-livat kyselymään häneltä neuvoa elämänsä ongelmien. Helvi-äiti osasi lohduttaa ja rohkaista. Tar-viittaessa hän osasi antaa ohjeita avioliittoasioissakin.

Ei ole siis mikään ihme, jos me entiset opistolaiset — kaiken edellä mainitun ja mainitsematta jää-neekin huomioon ottaen — muisteleme maisteri Helvi Val-kosta lämmöllä ja rakkaudella ja toivotamme hänelle eläkevuosina Jumalan siunausta ja paljon virkeitä vuosia.

Hauska olisi usein tavata opiston merkeissä!

SET

JATKOA ETUSIVULTA

ta kesken lähteväni. Niin kuitenkin tapahtui vuonna 1968 oltuani opistotyössä 25 vuotta. Tulin us-konnonlehtoriksi Vaasan Yhteis-kouluun, kotikaupunkiini ja vielä-pä entiseen kouluuni. Elämä jär-jestä yllätyksiä, ja se on loppu-jen lopuksi ihan hyvä asia. Tuli uuden alkamisen vaihe. Sain syven-tyä omaan alaani, oli pakko. Se oli minulle avartavaa ja samalla joten-kin ravistelevaa. Tässä tehtävässä olin 7 vuotta. Sekin oli rikas ja an-toisa aika, olen siitä syvästi kiitol-linen. Nyt kun kävelen Vaasan ka-duilla, iloitsen siitä, että vastaan-tulevien joukossa on myös nuoria ihmisiä, joitten kuuluiset kiinnostavat. Täytyy vain sanoa, että Taivaan Isä hoitaa lastaan joka ta-pauksessa ja kaikesta huolimatta.

Millainen on ollut eläkkeelläö?

Ensin ikävöin sitä opettajajhtei-söä, johon olin kuulunut ja jossa olin niin hyvin viihtynyt. Kyllä tämä ihan mukava on. On vapaus mennä ja tulla. Ei kuitenkaan niin kuin luulisi. On erinäisiä velvolli-suuksia ja harrastuksia, joihin olen sitoutunut. Ne antavat sisäl-töä elämään ja rytmittävät sitä mutta toisaalta sitovatkin. Oma syyni tietysti. Joskus tuntuu siltä, ettei ohjelmaa tarvitsisi olla ihan niin paljon. Se mikä minulle on ollut rikkautta ja josta olen onnellisen ja kiitollinen, on se, että opis-

tolta on otettu yhteyttä meihin entisiin työntekijöihin. Yhteyttä on pidetty elävänä, todella aktiivises-ti. Opiston johdolle siitä suuret kiitokset! Ehkä kynnys muuten olisi ollut korkea.

Millaisia terveisiä haluaisit tänään lähettää Pirtin Viestin lukijoille, siis toveriliittolaisille ja opiston ystäville?

Kaikki mitä olemme ennen kokeneet, kulkee mukana elämä-sä. Ne kokemukset ja muistot voi-vat uudella tavalla elävöityä nyky-hetkeä palvelemaan. Opistoai-ka-na syntyneitä yhteyksiä kannattaa vaalia. Voitaisiin tavata juhannus-juhlassa opistolla tai toveriliitto-laiten viikonlopputapahtumassa Kuhmon Paloniemessä (tänä vuonna 9.-11.8.). Evankeliumi-juhliilla on ollut ilo nähdä paljon opistolaisia. Juhlat ovat nyt Ilma-joella kesäkuun lopussa 28.-30. päivinä. Oikeastaan alkajaisilai-suus on jo torstai-iltona 27. päi-vänä. Kaikille niin toveriliitto-laisille kuin opiston ystäville suo-sittelesin jotakin kesän lyhytkurs-seista. Niitähan on monia, ihan mielenkiintoisia. Ajan tasalla opistoasioissa pysyy tietysti Pirtin Viestin avulla. Pidetään joka ta-pauksessa opisto mielessä ja ru-koillaan sen työlle siunausta.

Hyvä kevättä ja näkemien juhannuksena opistolla terv. Helvi

VIRKISTÄVÄÄ KESÄÄ TOIVOTTAA TEILLE OPISTOVÄKI!

Kesäkurssit 1985

17.-22.6. KUNTOKURSSI

Kurssin ohjelmassa on liikuntaa, retkeilyä ja luentoja. Päivittäin on mahdollisuus harrastaa uintia, lenkkeilyä, ohjattua voimistelua sekä erilaisia pelejä ja satu- ja jytäjumpaa. Kurssi soveltuu myös perheille; lapsille järjestetään omaa ohjelmaa. Asiantuntijoina liikunnanopettajat Raija Rantala ja Tellervo Tiensuu. Kurssiin sisältyy juhannusaaton kokkojuhla opiston rannassa. Kurssimaksu on aikuisilta 720 mk.

24.-28.6. LÄHETYKSEN ARKIPÄIVÄÄ -KURSSI

Kurssi on tarkoitettu seurakuntien lähetyslaitteille, lähetyspiirien vetäjille ja muille lähetystyöstä kiinnostuneille. Tavoitteena on antaa realistinen kuva nykypäivän lähetystyön sisällöstä ja luonteesta. Asiantuntijoina ovat lähetystyöntekijät pastori Martti Laitinen, pastori Antti Kujanpää, lehtori Heli Kujanpää, lehtori Vuokko Lipponen, lääkäri Leena Pasanen, Sisar Benedicta Idefelt sekä lähetyslaitteiden Juhani Olanterä. Kurssin hinta on 650 mk.

30.6.-7.7. PAASTOKURSSI

Kurssilla opetellaan henkistä ja ruumiillista hyvinvointia tuorehupaaston, hiljentymisen ja rentoutumisen merkeissä. Opettajana on Lisi Suokkonen. Kurssilaisille on varattu liput nurmekselaisten Kalevala-näytöksen ensi-iltaan. Kurssin hinta on 950 mk.

7.-12.7. RAVINTO- JA RENTOUTUSKURSSI

Kurssilla opetellaan rentoutusta Finnmassage-menetelmän avulla sekä harjoitellaan muita rentoutusta edistäviä hie-rontoa ja menetelmiä. Opetuksessa on lisänä ravintotietoa, joka tukee kokonaisuutta. Kasvisruokaa. Opettaja on Lisi Suokkonen. Kurssin hinta on 950 mk.

13.-19.7. KARJALAISEN KULTTUURIN KURSSI

Kurssilla on teemoina mm. Kalevala ja kansanrunous. Asiantuntijoina mm. FT Reijo Pajamo, tutkija Senni Timonen, professori Pentti Laasonen, lehtori Aino Laasonen, pääjohtaja Olavi Niitamo ja taiteilija Seppo Huuonen. Retki Kuhmoon kamarimusiikkijuhlille ja Bomban kesäteatterin Kalevala-esitykseen. Kurssin jatkoksi järjestetään retki Iljan Praasniekkaan Ilomaantiin. Kurssin hinta on 990 mk. Lisäkulua tulee retkistä.

22.-27.7. NYHÄNNÄISKURSSI

Kurssilla valmistetaan karjalaisia käspaikkoja ja esilinoissa käytettyjä reikäompeleita ja ristikkopohjaisia revin-näisiä. Opettajana on KTeO Maija Hakkarainen. Kurssin hinta on 660 mk.

22.-28.7. ENGLANNIN KURSSI OPETTAJILLE

Kurssilla käsitellään sekä kielen opetuksen ongelmia että amerikkalaisen ja brittiläisen kulttuurin teemoja. Opetuskielenä on englanti. Opettajina B.A. Bernard Jones ja M.Ed. Cristy Holton. Osanottajat voidaan tarvittaessa jakaa peruskoulun, lukion ja aikuisoppilaitosten englanninopettajien ryhmiin. Kurssimaksu on 750 mk.

1.-8.8. VIRON KIELEN JA TALLINNAN TUNTEMUKSEN KURSSI

Kurssi on tarkoitettu Eestin ja Tallinnan matkailusta kiinnostuneille sekä seurakuntien ryhmämatkojen vetäjille. Tavoitteena on antaa tavalliselle turistille tarpeellinen annos matkailijan sanastoa ja tutustuttaa Eestin ja Tallinnan historiaan ja nähtävyyksiin. Asiantuntijoina ovat lehtori Elli Ilja Tallinnasta, professori Kauko Pirinen, rehtori Heikki Vanha-Rauvola ja pääsihteeri Jaakko Launikari. Kurssiin liittyy 3 vrk:n Tallinnan matka. Kurssimaksu on 650 mk + matka.

6-11.8. IKONIMAALAUSSURSSI

Kurssi on tarkoitettu ikonimaalauksen alkeet jo osaaville. Kurssilla perehdytään ikonin merkitykseen ja käyttöön sekä opiskellaan ikonimaalauksen tekniikkaa. Käytännön työskentelyä. Opettajana graafikko Tuula Murtola. Kurssin hinta on 775 mk.

17.-24.8. KRISTILLINEN PAASTOKURSSI

Kurssilla opetellaan henkistä ja ruumiillista hyvinvointia tuorehupaaston, hiljentymisen ja rentoutumisen merkeissä. Kurssin vetäjinä ovat Lisi Suokkonen ja rehtori Kyllikki Tiensuu. Kurssin hinta on 950 mk.

Lisätietoja ja kesäkurssiesitteitä saa opistolta, os. 75970 KOHTAVAARA, puh. 976-30007.

Kurssikronikka 27.5.-1.6.1985

Hilda Pirinen kuvaa kurssivaikutelmiaan oheisessa kurssikronikassaan seuraavasti:

Nurmes näyttää näpsäytti mallia monelle muulle kutsumalla kauempaakin naapurin naisia kokohon: Pielisjärven pienet piiat, Juuankin jalot emännät, sotavammaisten vaimokset, heidän kaunoiset kanaset sekä yksin olevaiset leskeksi jääneet sisaret.

Taito-tietoa on saatu esitelmää, asiaa kuultu virikkeitä, virkistystä, uudelle vuodelle uutta pontta. Palvellaksemme porutta auttaaksemme arveluita miehiamme mieleviä urhojamme vammoinsena ukkokultia omia tahi likilähimmistä, sodassa tai viisillä sortunutta väsynyttä toki toinen toisiamme "veljeä, sikkoa ei jätetä".

Jeesus antoi aikansa kaskyn kuulun ja komean: lähentele lämpimästi, leskeäkin lempeästi, rakkaudella rakentele ystävyssiihtojia sitele.

Niinpä minäkin vähäsen, jotenkin jotakin jorisen, kiitellen kaikin puolin kaikki asianosaiset.

Hyvä oli meidän täällä olla Kohtavaaran kupehessa opistolta opiskellen seurustellen — levähellen vaarallekin kommerrellen.

Kuinkapa sinua kiittän Nurmes-Valtimon osasto, touhusta tosi isosta vierasruuan nautinnasta opettajia, ohjaajia, luennoijia monia, retkeä iki-ihanaa. Pappelijakin pajatien ihastelen ikihyviks.

Eikä vähiten emäntiä, ruumiin ruuan antajia. Hyvät on ollut sapuskat, salaattit ja sopat kaikki.

Jospa jotenkin osaisin laatia laatuus sanat, jolla jokaisen toverin, tytöt toiset toivottelisin siunaukset saateleisiin.

Kaitse kaunoinen Jumala auta armahin Isämme opistojuumie omia, Ylä-Karjalaa kaunistaa, isänmaattamme ihanaa sekä koko kansakuntaa maapallon eri puollilla.

Rukouksemme, kiitoksemme kaikukohon kodeissamme että rauha rajoillemme aina armahin olisi.

Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen siunaava osallisuus olkoon meidän kaikkien kanssa.

Hilda Pirinen

Pirtin Viesti

Nurmesen evankelisen opiston toveriliitto ry:n julkaisu

Kolme numeroa vuodessa. Tilausmaksu 15 mk.

Päätoimittaja: Paavo Kukkonen

Osoite: Opisto, 75970 Kohtavaara Puh. 976-30007, 30012 Postisiltiortiti Ku 82253-4

Painoasu: Nurmesen Kirjapaino Oy Ofsetrottaatio — 1985

Nurmes-Valtimon sotainvalidit ja opisto järjestivät tämän kesän ensimmäisen, kuusipäiväisen lepo- ja virkistytymiskurssin, johon osallistui yhteensä 20 nurmekselaista, juukalaista ja lieksalaista sotainvalidien puolisoa.

Paloniemen opistopäivät 9. — 11.8. 1985

Toveriliittolaiset

On tullut aika suunnitella kesän menoja. Vaihtoehtoja on kyllä valtavasti, niistä valitsimme mieluisimmat.

Meillä täällä Kuhmossa on toveriliittolaisille ja muillekin opiston ystäville yksi mieluinen vaihtoehto. Onhan täällä jo useiden vuosien aikana totuttu kokoontumaan Nurmesen opiston toveripäiville elokuun aikana. Päivät on pidetty seurakuntamme leirikuksessa Paloniemessä, jonne nytkin saamme kokoontua viikonlopuksi elokuun 9. — 11. päivinä. Leirikuksessa voi kauempaa-kin tulla majoittua sekä saada ruuan ja saunanakin.

Tärkeimpänä pidän toveriliittolaisien yhdessäoloa. Saamme vierailla historiaan siirtyneitä tapahtumia, olla yhdessä seuroissa ja laulella innolla jo lapsuudessa opittuja Siionin kantaleen lauluja.

Iltautuilla on sitten makkarapaistosermoniat.

Opistopäivien aikana ovat Evankeliumiyhdistyksen miehetkin Kuhmossa kesäjuhla-kerkoksella. Sunnuntaina saamme olla yhdessä kirkossa, jossa saarnaa sisälähetysjohtaja Väinö Uusitalo. Mukaan tulevat lisäksi Toivo Sa-

lomaa, Helvi Valkonen, Pekka Lehiköinen sekä seurakuntamme työntekijöitä, muun muassa Japanista kotiutunut lähetti Veli-Matti Sallinen, jonka olemme saaneet Kuhmoon toisen kappalaisen virkaan. Odotamme myös opiston nykyistä väkeä informoimaan nykyisestä opistosta. Kutsomme mukaan kaikkia teitä toveriliittolaisista toimintalaitteiden myötä, kuten viime kesänä Siiri-Elma teki: hänhän toi viehättäviä kotitekoisia käsitöitä, jotka laitto arpaajavoi-toiksi. Opiston kassaan tuli sitä kautta pienenoinen liisa, jota varmaan siellä tarvitaan.

Vaikkei sinulla olisi uusia ideoita, niin tule toki mukaan ja tuo läheisesi ja ystäväsiakin mukana. Tule ammentamaan henkistä mat-kaevästä arjen kiemuroihin.

Tule rakentamaan läisyysperustojasi, samalla rakentuen toisten rakentajien yhteydessä.

Jos sinulla on kysyttävää, soit- ta Kaija Pappilalle (puh. 986-51268).

Tervehdin teitä kaikkia toveri- liittolaisia ja ystäviä Kuhmoon toveriliittolaisien puolesta.

Taimi Haverinen

Sisar Benedicta Idefelt opiston juhannusjuhlassa

Suomalaisten kirjojen myyntitilastojen kirjassa on viime vuosina ollut Benedicta Idefeltin omaelämäkerta "Viipurista Vatikaaniin. Suomalainen nanna maailmalla". Tekijä kertoo siinä suomalaiselle erikoislaatuisen elämäntarinansa, joka alkaa Viipurista kaupunginteatterin ilmapiiristä ja vie lukijan Itä-Preussiin, Berliiniin ja Brasiliaan. Luterilaisesta Anita Idefeltistä tuli roomalaiskatoilinen luostarisisar Benedicta. Brasiliasta hän palasi Eurooppaan ja toimii nyt Vatikaanissa opettaen modernien tiedotusvälineiden käyttöä kehitysmaiden sisarille ja veljille. Tarina on hyvin mielenkiintoinen ja monivaiheinen.

Toveriliiton juhannusjuhlassa juhannusaattona sisar Benedicta kertoo vaiheistaan Viipurista Vatikaaniin. Hän on luennoitijana myös juhannuksen aikaan opistolalla pidettävällä koko perheen kunkokurssilla ja juhannuksen jälkiviikon lähetysarkkipäivä -kurssilla, jolla hän kertoo lähetystyöstä Etelä-Amerikassa.

EVANKELISET NUORTEN KESÄPÄIVÄT VETELISSÄ 9-11.8.1985